

„V živote treba riskovať, kto neriskuje, nevyhráva!“
Pápež František

Drahí mladí, zatiaľ, čo sme sa modlili, prišiel mi na um obraz apoštolov v deň Turíc. Je to scéna, ktorá nám môže pomôcť pochopiť všetko to, o čom Boh snáva, že uskutoční v našom živote, v nás a s nami. V ten deň boli učeníci zo strachu uzavretí vo vnútri. Cítili sa byť ohrozovaní prostredím, ktoré ich prenasledovalo, ktoré ich primälo zotrvať v maličkom príbytku, nehybných a paralyzovaných. Zmocnil sa ich strach. V tomto kontexte sa stalo niečo veľkolepé, niečo grandiózne. Prišiel Duch Svätý a jazyky ako plamene spočinuli na každom z nich, ženúc ich k dobrodružstvu, o ktorom nikdy ani len nesnívali. Vec sa kompletne mení!

Kam nás vedie strach? Do uzavretosti. A keď sa strach zahrabáva v uzavretosti, ide vždy so svojou „sestrou dvojičkou“ – paralyzou. Pociťovanie toho, že v tomto svete, v našich mestách, v našich komunitách už viac nie je miesto pre rast, pre snívanie, pre tvorbu, pre pohľad na obzor a napokon pre život, je jedným z najhorších cieľ, ktoré sa nám môžu v živote stať, a zvlášť v mladosti. Kvôli paralýze strácame chuť užiť si stretnutie, priateľstvo, chuť spoločne snívať, kráčať s inými. Vzďaľuje nás od druhých, bráni nám podať ruku, ...

Ale v živote je ďalšia paralýza, ešte nebezpečnejšia, a neraz ju ťažko zistiť, a stojí to dosť veľa, kým ju rozpoznáme. Páči sa mi nazvať ju paralyzou, ktorá sa rodí, keď si pomýlime šťastie s gaučom! Áno, viera, že k šťastiu potrebujeme dobrý gauč. Gauč, ktorý nám pomôže, aby sme boli v pohodlí, v pokoji, v bezpečí. Gauč ako tie, ktoré teraz existujú, moderné, vrátane uspávacej masáže, ktoré nám garantujú hodiny pokoja, aby sme sa premiestnili do sveta videohier a trávili hodiny pred počítačom. Gauč proti každému typu bolesti a strachu. Gauč, ktorý by nám umožnil zostať zatvorenými v dome bez namáhania sa a bez obáv. **Toto „divánové šťastie“, „gaučové šťastie“, je pravdepodobne tou tichou paralyzou, ktorá nás môže zničiť najviac; ktorá môže najviac zničiť mládež.** „A prečo sa to deje, otče?“ Lebo kúsok po kúsku, bez toho, aby sme si to všimli, sa stávame ospalými, stávame sa omámenými, otupenými. Nedávno som hovoril o mladých, ktorí idú do dôchodku v 20-tich rokoch; dnes hovorím o mladých, ktorí sú ospalí, omámení, otupení, zatiaľ čo iní – možno živší, avšak nie lepší – rozhodujú o budúcnosti za nich. Istotne je pre mnohých jednoduchšie a výhodnejšie mať mladých „detinských“, omámených, otupených, ktorí si pletú šťastie s gaučom; pre mnohých je toto výhodnejšie než mať mladých bdelych, túžiacich odpovedať, odpovedať na Božie sny a na všetky aspirácie srdca.

Pýtam sa vás: chcete byť uspatými, omámenými, ohlúpnutými mladými? Chcete, aby iní rozhodovali o budúcnosti za vás? Chcete byť slobodní? Chcete byť bdelí? Chcete zápasíť o vašu budúcnosť?

STOPY ŠDM

Avšak pravda je iná: drahí mladí, neprišli sme na svet, aby sme „žili v stave vegetovania“, aby nám to tu „ušlo“ čo najpohodlnejšie, aby sme zo života urobili gauč, ktorý nás uspí; naopak, **prišli sme pre niečo iné, aby sme tu zanechali istú stopu.** Je veľmi smutné prechádzať životom bez toho, aby sme zanechali stopu. No keď si zvolíme pohodlnosť, zamieňajúc si šťastie s konzumom, vtedy je cena, ktorú platíme veľmi, ale veľmi vysoká: strácame slobodu. Nie sme slobodní preto, aby sme zanechali stopu. Stratíme slobodu. Toto je tá cena. **A je mnoho ľudí, ktorí chcú, aby mladí neboli slobodní; je mnoho ľudí, ktorí vám nechcú dobre, ktorí chcú, aby ste boli ohlúpnutí, omámení, uspatí, ale nikdy nie slobodní. Nie, toto nie! Musíme brániť našu slobodu!**

Práve tu je jedna veľká paralýza – keď si začneme myslieť, že radosť je synonymom pohodlnosti, že byť šťastnými znamená kráčať v živote ospalí či omámení, že jediný spôsob, ako byť šťastnými je byť otupení. Iste, že droga robí zle, avšak sú tu mnohé iné spoločensky akceptované drogy, ktoré končia tak, že nás veľmi ztročujú alebo nás robia otrokmi čoraz viac. Jedny aj druhé nás zbavujú nášho najväčšieho dobra: slobody. Oberajú nás o slobodu.

Priatelia, Ježiš je Pánom rizika, je Pánom toho, čo vždy presahuje „poza“! Ježiš nie je Pánom komfortu, istoty a pohodlnosti. Na to, aby sme nasledovali Ježiša, je potrebné mať dávku odvahy, je potrebné rozhodnúť sa zameniť gauč za pár topánok, ktoré ti pomôžu kráčať po cestách, o ktorých si nikdy ani nespíval a ani len na ne nepomyslel, po cestách, ktoré môžu otvoriť nové obzory, schopné nakaziť radosťou, tou radosťou, ktorá sa rodí z lásky Boha, radosťou, ktorú v tvojom srdci zanecháva každé gesto, každý postoj milosrdenstva. Ísť po cestách nasledujúc „bláznovstvo“ nášho Boha, ktorý nás učí stretávať ho v hladnom, v smädnom, v nahom, chorom, v priateľovi, ktorý zle skončil, vo väzňovi, v utečencovi a v migrantovi, v susedovi, ktorý je sám. Ísť cestami nášho Boha, ktorý nás pozýva byť politickými aktérmi, osobami, ktoré premýšľajú, spoločenskými hýbateľmi. Boha, ktorý nás stimuluje k premýšľaniu o solidarnejšej ekonomii, než je táto. Vo všetkých oblastiach, v ktorých sa nachádzate, nás láska Boha pozýva prinášať Dobrú novinu, robiac z nášho života dar pre neho a pre ostatných. A toto znamená byť odvážnymi, toto znamená byť slobodnými!

Môžete mi povedať: Otče, no toto nie je pre všetkých, je to len pre niektorých vyvolených! Áno, je to pravda, a títo vyvolení sú všetci tí, čo sú ochotní zdieľať svoj život s ostatnými. Rovnakým spôsobom, akým Duch Svätý premenil srdce apoštolov v deň Turíc – boli paralyzovaní – to chce urobiť aj s nami... **Toto je to tajomstvo, drahí priatelia, že všetci sme povolaní „experimentovať“.** Boh od teba niečo očakáva, Boh od teba niečo chce, Boh na teba čaká. Pochopili ste? Boh od teba niečo čaká, Boh prichádza prelomiť našu uzavretosť, prichádza otvoriť dvere našich životov, našich vízií, našich pohľadov. Boh prichádza roztvoriť všetko to, čo ňa uzatvára. Pozýva ňa snívať, chce ti dať vidieť, že svet s tebou môže byť iný. Je to tak: **ak ty zo seba nevydáš to najlepšie, svet nebude inakší. Je to výzva.**

Doba, v ktorej dnes žijeme nepotrebuje „gaučových mladých“, ale mladých obutých ešte lepšie, v dobrých športových topánkach. Táto doba akceptuje len najlepších hráčov nasadených na ihrisku, nie je tu miesto pre náhradníkov.

Dnešný svet od vás žiada, aby ste boli protagonistami dejín, lebo život je krásny vždy, keď ho chceme žiť, vždy, keď chceme zanechať stopu. Dnešné dejiny od nás žiadajú obhajovať našu dôstojnosť a nedovoliť, aby druhí rozhodovali o našej budúcnosti. Nie! My musíme rozhodovať o našej budúcnosti, vy o vašej budúcnosti! Pán, tak ako na Turíce, chce uskutočniť jeden z najväčších zázrakov, aké môžeme zažiť: umožniť, aby sa tvoje ruky, moje ruky, naše ruky premenili na znamenia zmierenia, spoločenstva, tvorenia. On chce tvoje ruky, aby pokračoval v budovaní dnešného sveta. Chce ho budovať spolu s tebou. A ty, čo odpovieš? Čo odpovieš? Áno či nie?

Povieš mi: Otče, no ja som veľmi obmedzený, som hriešnik, čo môžem urobiť? **Keď nás Pán volá, nemyslí na to, čím sme, čím sme boli, na to, čo sme urobili, či prestali robiť. Naopak: vo chvíli, keď nás volá, hľadá na všetko to, čo by sme mohli urobiť, na všetku lásku, ktorou sme schopní nakaziť svet. On vždy vsádza na budúcnosť, na zajtrajšok. Ježiš ti ukazuje horizont, nikdy nie minulosť.**

Preto, priateľu, Ježiš ťa dnes pozýva, volá ťa zanechať v živote tvoju stopu, stopu, ktorá by poznamenala dejiny, ktorá by poznamenala tvoj príbeh, tvoje dejiny a dejiny mnohých. Dnešný život nám hovorí, že je veľmi jednoduché upriamiť pozornosť na to, čo nás rozdeľuje, na to, čo nás separuje. Chceli by, aby sme uverili, že uzavrieť sa je ten najlepší spôsob ako sa uchrániť od toho, čo nám robí zle. **Dnes my dospeli – my dospeli! – potrebujeme vás, aby ste nás naučili – ako to teraz robíte vy dnes – spolunažívať v rozmanitosti, v dialógu, v zdieľaní multikultúrnosti nie ako hrozby, ale ako šance. A vy ste šancou pre budúcnosť. Majte odvahu učiť nás, majte odvahu naučiť nás, že je ľahšie budovať mosty, než stavať múry! Potrebujeme sa to naučiť!** A všetci spoločne prosíme, aby ste od nás vyžadovali, aby sme kráčali cestami bratstva. Aby ste boli našimi žalobcami, ak si zvolíme cesty múrov, nepriateľstva, cestu vojny.

Budovať mosty: viete aký je prvý most, ktorý treba postaviť? Most, ktorý môžeme uskutočniť tu a teraz: podaním ruky, stiskom rúk. Poďme, urobte tak teraz. Urobte tento ľudský most, podajte si ruky, vy všetci. To je prvotný most, to je ľudský most, je prvý, je vzorom. Vždy je tu riziko – už som to povedal inokedy – že zostaneme s rukou natiahnutou naprázdno, ale **v živote treba riskovať, kto neriskuje, nevyhráva.** S týmto mostom ideme vpred. To je ten veľký bratský most, a kiež sa ho naučia vytvárať veľkí tohto sveta! Avšak nie kvôli fotografii – keď si podávajú ruku a myslia na niečo iné – ale aby pokračovali v budovaní čoraz väčších mostov. Nech je tento ľudský most semienkom mnohých ďalších; bude stopou.

Ježiš, ktorý je životom, volá aj teba zanechať tvoju stopu v histórii. On, ktorý je život, ťa pozýva zanechať stopu, ktorá by naplnila životom tvoje dejiny a dejiny mnohých ďalších. On, ktorý je pravda, ťa pozýva zanechať cesty separácie, rozdelenia, nezmyselnosti. Ste pripravení? Ako teraz odpovedia tvoje ruky a tvoje nohy Pánovi, ktorý je cesta, pravda a život? Pán nech žehná vaše sny. Ďakujem!

Pápež František

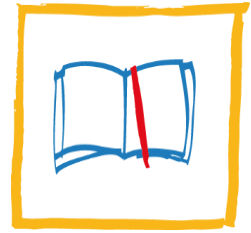
Krátené, preklad: Slovenská redakcia Vatikánskeho rozhlasu.

Kompletný príhovor nájdete tu: <http://www.svetovednimladeze.sk/prihovory>

Obrazový záznam nájdete tu (od 82. min): <http://www.tvlux.sk/archiv/play/10362>

Foto a grafika: Roman Šarlina, Pavol Danko, Erika Cániková, Anna Belušková.

Z Písma

(Jn 1, 35 – 42)

V nasledujúci deň Ján zasa stál s dvoma zo svojich učeníkov. Keď videl Ježiša ísť okolo, povedal: „Hľa, Boží Baránok.“ Tí dvaja učeníci počuli, čo hovorí, a išli za Ježišom. Ježiš sa obrátil a keď videl, že idú za ním, opýtal sa ich: „Čo hľadáte?“ Oni mu povedali: „Rabbi - čo v preklade znamená: Učiteľ -, kde bývaš?“ Odpovedal im: „Podďte a uvidíte!“ Šli teda, videli, kde býva, a zostali v ten deň u neho. Boli asi štyri hodiny popoludní. Jeden z tých dvoch, čo to počuli od Jána a nasledovali Ježiša, bol Ondrej, brat Šimona Petra. On hneď vyhľadal svojho brata Šimona a povedal mu: „Našli sme Mesiáša,“ čo v preklade znamená Kristus. A priviedol ho k Ježišovi. Ježiš sa naňho zahľadel a povedal: „Ty si Šimon, syn Jánov, ale budeš sa volať Kéfas,“ čo v preklade znamená Peter.

(Sk 9, 10 – 22)

V Damasku bol istý učeník menom Ananiáš, a Pán ho vo videní oslovil: „Ananiáš!“ On povedal: „Tu som, Pane.“ A Pán jemu: „Vstaň a choď do ulice, ktorá sa volá Rovná, a v Júdovom dome vyhľadaj Šavla prímením Tarzského; práve sa modlí a vidí muža menom Ananiáša, ako vchádza a vkladá naň ruky, aby sa mu vrátil zrak.“ No Ananiáš odpovedal: „Pane, od mnohých som počul o tomto mužovi, koľko zla narobil tvojim svätým v Jeruzaleme. Aj tu má moc od veľkňazov poviazať všetkých, čo vyzývajú tvoje meno.“ Ale Pán mu povedal: „Len choď, lebo jeho som si vyvolil za nádobu, aby zanesol moje meno pohanom aj kráľom i synom Izraela; a ja mu ukážem, koľko musí trpieť pre moje meno.“ Ananiáš teda šiel a vošiel do domu, vložil naň ruky a povedal: „Brat Šavol, poslal ma Pán Ježiš, ktorý sa ti zjavil na ceste, keď si šiel sem, aby si zasa videl a aby ťa naplnil Duch Svätý.“ Hneď mu spadli z očí akoby lupiny a vrátil sa mu zrak. Tu vstal a dal sa pokrstiť. Potom prijal pokrm a zosilnel. Niekoľko dní zostal s učeníkmi v Damasku a hneď v synagógach ohlasoval Ježiša, že je Božím Synom. Všetci, čo počúvali, žasli a vraveli: „Nie je to ten, čo v Jeruzaleme prenasledoval tých, čo vyzývali toto meno? A neprišiel sem na to, aby ich v putách odviezol k veľkňazom?“ Ale Šavol bol čoraz silnejší a miatol Židov, čo bývali v Damasku, lebo dokazoval, že toto je Mesiáš.

(Jn 20, 19 – 23)

Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokoj vám!“ Ako to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána. A znova im povedal: „Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.“

(Mt 25, 14 – 30)

Bude to tak, ako keď sa istý človek chystal na cestu. Zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok: jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden, každému podľa jeho schopností, a odcestoval. Ten, čo dostal päť talentov, hneď šiel, obchodoval s nimi a získal ďalších päť. Podobne aj ten, čo dostal dva, získal ďalšie dva. Ale ten, čo dostal jeden, šiel, vykopal jamu a peniaze svojho pána ukryl. Po dlhom čase sa pán tých sluhov vrátil a začal s nimi účtovať. Predstúpil ten, čo dostal päť talentov, priniesol ďalších päť talentov a vravel: „Pane, päť talentov si mi odovzdal a hľa, ďalších päť som získal.“ Jeho pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“ Predstúpil ten, čo dostal dva talenty, a vravel: „Pane, dva talenty si mi odovzdal a hľa, získal som ďalšie dva.“ Jeho pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“ Predstúpil aj ten, čo dostal jeden talent, a hovoril: „Pane, viem, že si tvrdý človek: žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nerozsýpal. Báľ som sa, preto som išiel a ukryl tvoj talent v zemi. Hľa, tu máš, čo je tvoje.“ Jeho pán mu povedal: „Zlý a lenivý sluha! Vedel si, že žnem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal? Mal si teda moje peniaze dať peňazomencom a ja by som si bol po návrate vybral, čo je moje, aj s úrokmi. Vezmite mu talent a dajte ho tomu, čo má desať talentov. Lebo každému, kto má, ešte sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má. A neúžitocného sluhu vyhoďte von do tmy; tam bude plač a škripanie zubami.“

Aktivita 1: A ČO TY?

Ciel': Umožniť mladým zažiť okamih rozhodnutia sa pre službu na príklade života bl. Piera Giorgia Frassatiho. **Aktivita bola súčasťou slovenských katechéz počas SDM v Skawine 29. 7. 2016.**

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 30 min.

Pomôcky:

- dotazníky pre všetkých (*nájdeš ich na stránke v sekcii „Na stiahnutie“. Súbor vo formáte pdf si obojstranne vytlač a rozstrihni vždy na dva dotazníky*)

Poznámky pre učiteľa/animátora:

- 1) Pierov príbeh** – spýtaj sa účastníkov, či poznajú Piera Giorgia Frassatiho. Ak áno, nech skúsia vymenovať nejaké jeho vlastnosti, alebo časti jeho životného príbehu. Potom vyber chlapca, ktorý nemá stres čítať na verejnosti a popros ho, aby všetkým nahlas prečítal Pierov príbeh.

Pre dosiahnutie ešte väčšieho (a didakticky oveľa účinnejšieho) „efektu“ sa môžeš vopred s nejakým mladým mužom dohodnúť, dať mu text skôr, aby si ho dobre pripravil, domyslieť pre neho horolezecký „kostým“, rekvizity (lano, karabíny a pod.) a pozvať tak Piera na stretko/hodinu náboženstva ako vzácneho hostľa...

Ahojte, volám sa Pier Giorgio Frassati, mám 24 rokov. Milujem horolezectvo... Každým dňom som viac a viac zaľúbený do hôr... Svoje srdce som nechal TAM HORE na vrcholkoch hôr a dúfam, že ho opäť získam toto leto, keď vystúpim na Mont Blanc... Keby to dovoľovalo moje štúdium, celé dni by som trávil v horách... Študujem za banského inžiniera, aby som mohol Kristovi lepšie slúžiť aj medzi baníkmi, lebo svoju vieru nemôžeme prežívať len v kostole, ale máme ju prežívať aj s ľuďmi, ktorých nám Pán pošle do cesty.

Často sa stretávam s chorými. Navštevujem malomocných v Nemocnici svätého Lazára. Jedného dňa sme našli mladého, dvadsaťročného muža, s tvárou znetvorenou malomocenstvom. Uvedomil som si, aké je úžasné byť zdravým, takým, ako sme my. Aj keď znetvorenia tohto mladého muža zmiznú, keď o niekoľko rokov príde do neba, sme povinní vložiť svoje zdravie do služby tým, ktorí ho nemajú; konať inak by bolo ako zakopať dar, ktorý nám dal Boh.

Raz sa ma spýtal jeden priateľ, ako sa mi darí s radosťou vstupovať do domov, v ktorých človeka víta odporný zápach, a nedať pritom najavo svoj odpor. Povedal som mu – nezabúdaj, že aj keď je dom do ktorého vstupuješ úbohý, približuješ sa ku Kristovi. Okolo chorých, úbohých a nešťastných vidím zvláštne svetlo. Svetlo, ktoré my nemáme.

Myslím si, že milosrdenstvo nespočíva iba v dávaní niečoho chudobným, ale v dávaní seba samého. Pre mňa je veľmi dôležitý vzťah s Bohom, rád chodím za Ježišom. Ježiš ku mne prichádza každé ráno v Eucharistii a ja mu to len vo veľmi malej miere oplácam návštevou chudobných. Milujem Eucharistiu a verím, že mladí včerajška, dneška i budúcnosti čerpajú silu k veľkým činom práve z tejto sviatosti.

Vyzývam vás, celou silou svojej duše, aby ste čo najčastejšie pristupovali k Eucharistii; žijte sa týmto chlebom anjelov a z neho získate silu na vnútorné zápasy, na boje proti naruživostiam a proti všetkým nešťastiam, pretože Ježiš Kristus sľúbil večný život a potrebné milosti tým, ktorí sa budú živiť svätou Eucharistiou.

Rád spievam, väčšinou hlasno, aj keď falošne... Raz som prišiel po svätej omši do sakristie, kde si mysleli, že sa od môjho hluku zrúti kostol i kláštor... Ja viem, že náš milosrdný Otec sa teší aj z môjho spevu ☺. Raz sa ma spýtala moja sestra Luciana, či som veselý. Vravím jej – ako by som mohol nebyť!?!? Kým ma viera bude posilňovať, budem vždy veselý. **Z duše katolíkov musíme raz a navždy vyhnať smútok.** Utrpenie je niečo iné ako smútok. Smútok je

najhorší zo všetkých chorôb. Cieľ, pre ktorý sme boli stvorení, nám ukazuje cestu, ktorá je posiatá trnami, ale nie je smutná. Napriek tomu, že vedie cez utrpenie, je radostnou cestou.

Robievam expedície do Álp. Naša skupina chlapcov sa volá Makaroni ☺. Po ceste sa modlíme ruženec a väčšinou ich poháňam tak, že im hovorím – **vyššie, vyššie! Tam môžete počuť hlas Krista.** Každému horolezcovi, ktorý sa modlí, vždy vyčistím topánky... Nie je to veľmi závideniahodná práca ☺.

Nedávno som šiel vlakom a kamaráti sa ma pýtali, prečo cestujem treťou triedou... Vravím im – lebo neexistuje štvrtá ☺. Videli, že mám v ruke ruženec. Spýtali sa ma – Pier, už aj ty si sa stal fanatikom? Odpovedal som – Nie, stal som sa kresťanom! Keď mám nejaký problém, ťažkosti..., riešim ich na kolenách.

Mám rád mladých ľudí, pretože v nás, vo vás, je veľký potenciál a Boh do nás vložil úžasné túžby a sny! A čo ty? Čo na to povieš ty? Ostaneš stáť a čakať? Alebo sa rozhodneš pre niečo konkrétne? Ak máš v srdci odhodlanie žiť ako Boží syn, ako Božia dcéra, neostaň ticho... Napíš to a odovzdaj Bohu... Napíš na letáčik svoje talenty, ktoré chceš ponúknuť svetu...

Si nesmierne dôležitý! Si nesmierne dôležitá!

- 2) A čo ty?** – rozďaj účastníkom dotazníky a popros ich, aby ich (inšpirovaní príbehom Piera) čo najúprimnejšie vyplnili. Nech napíšu svoje nové predsavzatie – to čo túžia urobiť vo svojom živote, vo svojom okolí – v rodine, škole, v partii... Vyplnené dotazníky môžete potom obetovať ako dar pri mládežníckej/školskej svätej omši. A po nejakom čase bude dobré spomenúť si na svoje predsavzatia aj na to, ako sa nám ich darí uskutočňovať.

Obrazový záznam nájdete (od 63. minúty) tu: <http://www.tvlux.sk/archiv/play/10345>
Pre STOPY SDM pripravil: programový tím slovenských katechéz SDM a Michal Bojnický.

Aktivita 2: DVOJIČKY STRACH A PARALÝZA

Cieľ: Nasadiť mladým „chrobáka do hlavy“, aby sa nebáli snívať o veľkých veciach a uskutočňovať ich.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 45 min.

Pomôcky:

- papiere + písacie potreby + fixky;

Poznámky pre učiteľa/animátora:

- 1) **BUDÚCNOSŤ** – na začiatku stretnutia porozprávaj mladým, ako si si ako dieťa predstavoval svoju budúcnosť, aké si mal plány so životom. Najlepšie niečo vtipné ☺. Potom im polož otázku, ako si svoju dospelosť predstavovali oni:

Ako je to s vami? Aké plány ste mali v detstve? Nieкто chcel byť astronautom, nieкто lekárom, nieкто prezidentom zemegule, iný zas chcel byť učiteľom... Niektorí sme snívali, že zachránime svet od nejakej katastrofy ako naši obľúbení hrdinovia vo filme, alebo že vymyslíme nejaký nový a prevratný vynález, no možno aj niečo bežnejšie – že budeme mať veľkú rodinu, cestovať po svete... Tak alebo onak, mali sme veľké sny a túžby, chceli sme raz dosahovať vysoké méty, zachraňovať životy, zmeniť svet... Ako ste si svoj život predstavovali vy, keď ste boli malí?

Nechaj mladých, aby si pospomínali a povedali svoje plány nahlas, môžete sa o tom aj krátko porozprávať (môžete spolu zhodnotiť, ktoré boli tie najoriginálnejšie predstavy).

- 2) **PREKÁŽKY** – po krátkej diskusii pokračuj:

Väčšina z nás časom tieto predstavy pozmenila. Čo nás však od ich naplnenia odradilo? Čoho sme sa zľakli? Čo nás dostáva do stavu, že sa o splnenie svojich predstáv a snov ani nepokúsime, ale vzdáme to hneď na začiatku? (Např. zistenie, že na danú školu treba vedieť predmety, ktoré nám nejdú, bojíme sa výsmechu – ak je to např. nejaká netypická profesia alebo „príliš“ odvážny plán,... rodičia nám nedôverujú, tvrdia, že to nedokážeme,... povieme si, že teraz sa to ešte nedá, skúsime radšej niečo, čo nás bude stáť menej námahy a pod.) Tieto obavy nás často vedú k tomu, že si to s našimi túžbami a plánmi alebo rozmyslíme úplne, alebo si povieme, že na to ešte nemáme, ale skúsime to, keď budeme starší a skúsenejší...

Vyzvi účastníkov, aby sa pokúsili svoje prekážky a strachy symbolicky nakresliť/napísať na papier. Môžu vytvoriť piktogram/ikonku svojej prekážky, alebo nakresliť symbolický obrázok, alebo vymyslieť nejaký rébus... Povzbud' ich k čo najväčšej fantázii. Po istom čase môžete „otvoriť“ galériu prekážok a hádať význam zašifrovaných symbolov, či kresieb.

(Na vedľajšom obrázku je rébus slova lenivosť.)

- 3) **DVOJÍČKY** – popros niekoho z účastníkov, aby prečítal túto pasáž z listu Sv. Otca: „Kam nás vedie strach? Do uzavretosti. A keď sa strach zahrabáva v uzavretosti, ide vždy so svojou „sestrou dvojíčkou“ – paralýzou. Pociťovanie toho, že v tomto svete, v našich mestách, v našich komunitách už viac nie je miesto pre rast, pre snívanie, pre tvorbu, pre pohľad na obzor a napokon pre život, je jedným z najhorších cieľ, ktoré sa nám môžu v živote stať, a zvlášť v mladosti. Kvôli paralýze strácame chuť užiť si stretnutie, priateľstvo, chuť spoločne snívať, kráčať s inými. Vzdľahuje nás od druhých.“

Účastníkom môžeš dať pár minút na to, aby strach z prekážok a paralýzu, ktorá je jeho následkom, pohľadali vo svojom vlastnom živote. Samozrejme nemusí to byť zákonite hlavná prekážka, prečo teraz nežijú taký život, aký si ako deti predstavovali. Popros však tých, ktorí nejakú paralelu so svojím životom našli, aby sa o ňu podľa možnosti podelili s ostatnými.

- 4) **VZORY** – spýtaj sa účastníkov, či poznajú niekoho, kto sa napriek mladému veku nezľakol a dokázal v živote urobiť nejakú veľkú vec. Ak si nespomenú, uveď príklady ty, napr.

- **bratia Harrisovci**, ktorí ešte ako teenageri chceli robiť ťažké veci a napísali o tom rovnomennú knihu – <http://www.kumran.sk/rozne/14578-robit-tazke-veci.html>
- **Malala Yousafzai**, ktorá už ako mladá dievča bojovala o právo dievčat v Pakistane na vzdelanie – https://sk.wikipedia.org/wiki/Malála_Júsufzajová
- **Svätý Dominik Sávio** – <http://www.narodnestretnutiemladeze.sk/cistyrok/03-cistota-dar-srdca#patroni-patnastka>
- **Svätý Tarzcius** – <http://www.narodnestretnutiemladeze.sk/cistyrok/05-cistota-zaklad-vernosti#patroni-patnastka>
- **Svätá Mária Goretti** – <http://www.narodnestretnutiemladeze.sk/cistyrok/07-cistota-krasa-nevinnosti#patroni-patnastka>

Potom mladých povzbud' – keď takéto veľké veci dokázali urobiť aj iní mladí a nezľakli sa, prečo by sa to nemalo poradiť im? Vari sú oni o niečo horší? Je dôležité zakončiť túto časť aktivity s myšlienkou, že existuje množstvo mladých ľudí, ktorých prekážky nezastavili a nakoniec vo svojom živote vykonali veľké dielo – a že keď to zvládli toľkí, prečo by to nezvládli oni, účastníci tvojho stretka?

Na záver im daj otázku – **čo by sme mohli na svojom postoj zmeniť? Aké konkrétne strachy sú možno zbytočné? Môžeme nejakým spôsobom zmeniť svoje terajšie pohodlné a paralyzované predstavy, aby sa viac podobali tým veľkým snom a plánom z minulosti? Viete si predstaviť, ako konkrétne by ste dosiahli to, že budete v živote robiť náročné a veľké veci, bez odkladania na neskôr, alebo na nejakú „ideálnejšiu dobu“?**

Všetkých popros, aby túto myšlienku z hlavy nepúšťali, ale aby sa v najbližších dňoch napr. pri modlitbe alebo pri spytovaní svedomia neprestávali zamýšľať nad tým, čo ich v živote paralyzuje...

Stretko uzavri krátkou modlitbou k Duchu Svätému za odvahu a múdrosť do napĺňania ich životných plánov.

Aktivita 3: KEĎ ONDREJ A ANANIÁŠ VSTALI Z GAUČA

Cieľ: Ukázať mladým, prečo je dôležité robiť aj malé veci, ku ktorým nás Boh pozýva.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 45 min.

Pomôcky:

- Veľké baliace papiere + písacie potreby + fixky;
- vytlačená modlitba pre každého účastníka (nájdeš ju v sekcii „Na stiahnutie“).

Poznámky pre učiteľa/animátora:

- 1) **Významné osobnosti** – vyzvi účastníkov, aby chvíľu uvažovali nad osobnosťami z minulosti alebo súčasnosti, ktoré nejakým spôsobom pozitívne zmenili svet, resp. mali dobrý vplyv na mnohých ľudí. Potom popros niekoľkých mladých, (ak vás je menej, môžu sa zapojiť všetci) aby skúsili opísať jednu takúto osobnosť, (výzor, oblasť, ktorej sa venovala, s kým spolupracovala, aké sú jej výrazné vlastnosti, talenty...) a ostatní hádajú meno. Chvíľku sa ešte rozprávajte o tom, či poznáte pôvod týchto osobností.

- V akých rodinách vyrastali?
- Kto ich motivoval k tomu, aby sa venovali práve tejto oblasti?
- Pomohol im v tom niekto?
- Boli na to sami?
- Čo ich rodina, priatelia, manžel/manželka? Vieme o nich niečo?

Pri niektorých osobnostiach je možno jednoduché odpovedať na tieto otázky, pri mnohých však nie.

- 2) **Peter a Pavol** – poďakuj účastníkom za ich aktivitu v predchádzajúcej úlohe a diskusii. Teraz ich rozdeľ do dvoch skupín. Každéj daj fixky a väčší baliaci papier (zlepený minimálne z dvoch hárkov). Na oba obkreslite obrys niekoho z účastníkov – popros dobrovoľníka aby si ľahol na papier a fixkou obkreslite jeho telo na papier. Nad jednu postavu napíš meno **Peter** a nad druhú **Pavol** – mená dvoch apoštolov. Úlohou účastníkov je napísať do postáv na papier všetko, čo vedia o danej osobnosti, všetko, čo im napadne.

Nechaj im na to pár minút, potom si skupinky predstavia navzájom svoju prácu. Pravdepodobne mladí napíšu, v čom všetkom boli Peter a Pavol výnimoční, aká bola ich služba, že mali významné postavenie, resp. povolanie... no možno sa tam neobjaví nič o tom, ako sa k tomuto povolaniu „dostali“. Preto si to teraz prečítajte spolu vo Svätom písme.

- 3) **Čítanie z Božieho slova** – oslov niekoho zo skupinky, ktorá opisovala Petra, aby prečítal verše (Jn 1, 35 – 42). A z druhej skupinky, aby prečítal následne o Pavlovi verše (Sk 9, 10 – 22).

- 4) **Diskusia k Božiemu slovu** – rozprávajte chvíľu o udalostiach, ktoré ste práve prečítali. Pomôcť si môžete nasledujúcimi otázkami:
- Poznáte tieto príbehy?
 - Zaujali vás?
 - V čom sú jedinečné a čo majú spoločné?
 - Považujete tieto udalosti za kľúčové v poslaní a povolání, ktoré prijali Peter a Pavol? Prečo?
 - Ako by asi vyzeral život Petra, keby ho Ondrej nepriviedol k Ježišovi?
 - A ako by asi vyzerala služba Pavla, keby Ananiáš odmietol ísť za ním?
 - Poznate iné state z Písma, v ktorých sa hovorí o Ondrejovi a Ananiášovi?
- 5) **Zamyslenie** – v prvej aktivite sme hovorili o viacerých významných osobnostiach, pri viacerých z nich však nepoznáme celý ich príbeh, nevieme presne, čo ich viedlo k ich významným rozhodnutiam, kto za nimi stál, kto ich povzbudzoval... V Písme však môžeme čítať o dvoch nenápadných osobnostiach, ktoré Boh použil na to, aby povolal k veľkým veciam Petra a Pavla. V Božom slove už nenájdeme významné udalosti, v ktorých by mali menovite apoštol Ondrej a Ananiáš nejakú úlohu.

Svätý Otec František nás vo svojom druhom príhovore zo SDM v Krakove povzbudzuje, aby sme neboli pohodlní, aby sme nezostali sedieť na gauči. Tiež upozorňuje na svet, ktorý sa nás rôznymi spôsobmi snaží zastrašiť a paralyzovať, len aby sme zostali pasívni, aby sme „nevstávali z gauča“, zostávali pohodlní a nevychádzali k našim blízkym, priateľom.

Svätý Otec tiež hovorí, že našim povolaním je toto všetko odmietnuť, obuť si športové topánky a zanechať vo svete stopu, zmeniť budúcnosť. Táto výzva sa však pre nás môže zdať „veľkým sústom“.

Čo ja môžem urobiť, aby som zanechal trvalú stopu, zmenil svet? Sám mám toho strašne veľa, potrebujem si niekedy predsa aj oddýchnuť, mám svoje sny a plány a záujmy...

Práve Ondrej a Ananiáš nám ukazujú, ako na to:

Ondrej – bol bratom Petra. Keď spoznal Ježiša ako Mesiáša, hneď utekal za Petrom, aby ho spoznal tiež, prirodzene sa chcel podeliť so svojou radosťou a „objavom“. Prečo bol citlivý na túto úlohu, do ktorej ho Otec pozval? V Písme čítame, že bol učeníkom Jána Krstiteľa, teda učil sa od proroka, ktorý poznal Otca, jeho vôľu a žil v očakávaní Mesiáša – Ježiša. Mohol vykročiť za Ježišom, pretože ho sám spoznal a k tejto radosti povolať svojho brata. Toto sa môžeme učiť od Ondreja: byť učeníkom – nechať sa formovať, aby sme spoznávali Ježiša stále viac, aby nás naplňala radosť zo stretnutí s ním. Táto skúsenosť nás bude „dvíhať z gauča“, radosť, s ktorou sa nedá nepodeliť. Nenechať si poznanie Mesiáša pre seba a dovoliť Ježišovi, aby našich priateľov, bratov a sestry povolal k veľkým veciam.

Ananiáš – vieme o ňom veľmi málo. Bol učeníkom, teda poznal Boha, poznal Ježiša. A Boh sa mu prihovril a poslal ho k Šavlovi, o ktorom Ananiáš vedel, že prišiel uväzniť kresťanov. Napriek jeho oprávneným obavám bol poslušný, vstal zo svojho „gauča“, a urobil všetko, čo mu Boh povedal. Pavol už predtým stretol Ježiša, no Boh si vybral práve Ananiáša, aby Pavla uvoľnil do veľkej služby, ktorú pre neho pripravil. Čo sa môžeme naučiť od Ananiáša? Citlivosti na Boha a na jeho Slovo. Ak máme s Otcom vzťah, ak v ňom rastieme, spoznávame tiež spôsoby, ktorými sa k nám prihovára. Poznať, ako k nám Boh hovorí je kľúčová vec pre plnenie jeho vôle. Ananiáš mal prirodzene zo Šavla obavy. No vybral si cestu poslušnosti – vykročil do vecí, ktorá sa mu zdala málo pravdepodobná, bláznivá. Možno aj nás Boh posielá k ľuďom, o ktorých máme predsudky, dopredu hovoríme, že to nebude fungovať..., ale môžeme v pokore a poslušnosti urobiť veľmi veľa pre nich a skrze nich pre mnohých ďalších.

- 6) **Modlitba a rozhodnutie** – môžete si dopriať chvíľku ticha a zamyslieť sa nad témou, myšlienkami, ktoré ste na stretku prebrali. Potom pozvi účastníkov k spoločnej modlitbe, môžeš ju premietnuť na stenu, alebo rozdať účastníkom na papieri.

Modlitba a rozhodnutie

**Ježiš,
ďakujem, že si ma povolal za svojho učeníka,
tak ako Ondreja, ako Ananiáša.**

**Ďakujem, že sa mi dávaš spoznať stále viac,
že ti záleží na tom, aby som poznával tvoju vôľu vo svojom živote.**

**Vyznávam ti, že niekedy som si túto radosť nechával pre seba,
že som bol príliš pohodlný a ľahostajný,
aby som sa o teba delil so svojimi bratmi a sestrami.**

**Dnes ťa chcem prosiť o väčšiu odvahu a odhodlanosť
do môjho života, do mojich rozhodnutí.
Prosím ťa tiež o tvojho Ducha, o jeho múdrosť,
aby som dokázal rozpoznať tvoje Slovo a tvoje poslanie pre mňa.**

**Ježiš, túžim po tom, aby ľudia okolo mňa poznali teba,
aby sme spolu mohli pracovať v tvojej vinici, na tvojom kráľovstve.
Zriekam sa každého porovnávania a žiarlivosti voči nim,
ak sa rozhodneš zveriť im veľké veci
a mne len tie „menšie“ ako Ondrejovi a Ananiášovi.**

**Vyznávam, že máš právo pozvať nás do takých veľkých vecí,
ako chceš ty sám. Amen**

Aktivita 4: STOPY MÔJHO ŽIVOTA

Cieľ: Povzbudiť mladých zanechať po sebe stopu a žiť život plnosti s Bohom. Naučiť sa reagovať na podnety prostredia proaktívne a nie reaktívne.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 60 min.

Pomôcky:

- písacie potreby, fixky;
- zákusok, torta alebo koláč s narodeninovými sviečkami;
- 2 gratulačné pohľadnice k narodeninám pre každého; (nájdeš ich v sekcii „Na stiahnutie“)
- vytlačená modlitba pre každého účastníka. (nájdeš ju v sekcii „Na stiahnutie“)

Poznámky pre učiteľa/animátora:

- 1) **UMRIEŤ V MLADOSTI** – vyber jedného účastníka a nechaj ho prečítať nasledovný príbeh.

„Jedného dňa sme boli s rodinou na cintoríne. Hrob mojej starej mamy bol neďaleko majestátneho mramorového hrobu pravdepodobne bohatého muža. Nikdy som pri jeho hrobe nikoho nevidela. Dnes však pred jeho hrobom postávali dve ženy. Nevenovala som pozornosť ich rozhovoru, zasiahla ma však jedna veta, ktorú som počula veľmi zreteľne. Znela: „Bol síce **pochovaný ako sedemdesiatročný, ale umrel ako pätnásťročný**“. Vtedy som spozornela. Rozprávali o tom, že bol dieťaťom veľmi bohatých rodičov a nemusel urobiť nič preto, aby niečo dosiahol. **A preto prežival, ale nežil**. Uvedomila som si, že **cesta je oveľa dôležitejšia ako cieľ**. Obklopil ma **strach**. Mala som pred očami všetky tie dni, keď som vravela, že sa nudím, všetok ten premárnený čas na gauči s notebookom na kolenách. Bola som veľmi smutná pri predstave, aké **stopy** zanecháva môj život v tomto svete.”

Otázky na zamyslenie:

- Aké stopy zanecháva môj život?
- Mám odvahu žiť naplno, či len prežívam?

- 2) **NARODENINY** – bez slov, ako moment prekvapenia, prines medzi účastníkov koláč, alebo tortu s narodeninovými sviečkami, sadni si s účastníkmi do kruhu, zablahoželaj im, rozdaj im najskôr gratulačné pohľadnice k ich súčasným narodeninám a písacie potreby. Požiadať ich, aby do kolónky „Pre _____“ napísali svoje meno a do vety „Srdečná gratulácia k narodeninám“ dopísali svoj aktuálny vek. Ďalej popros účastníkov, aby sa vyzuli a boli po zvyšok aktivity bez topánok. Rešpektuj, ak by to niekomu nebolo príjemné. Potom pokračuj:

Sme bosí ako častokrát doma na gauči. Z tohto gauča však len málokedy zmeníme svet. Koľkokrát sme doma oblečení v pyžame ešte naobed? Aký zmysel by mal náš život, ak by na tomto svete a v druhých ľuďoch nezanechal žiadnu stopu? Častokrát sa sťažujeme, že svet je nespravodlivý, krutý... Sťažujeme sa na zlo, na to, že Boh nekoná. Najviac veriacich ľudí na svete je kresťanov – 2,2 miliardy. Nie je to tak trochu výčitka aj voči nám, že svet je častokrát bez lásky? Vo svojich bratoch a sestrách stretávame samého Krista. Častokrát sa pritom správame akoby Boh ani neexistoval. Konáme skutky tmy, ako by sa Boh o nich nikdy nedozvedel a ako keby sme sa za ne nikdy ani nezodpovedali. Žijeme vegetatívnym spôsobom, akoby tento život nebol bojom o večný život. Áno, toto je boj, nie prechádzka. Skúsme teraz zistiť akú stopu zanechávam v prítomných v tejto skupine. Čo som po sebe zanechal za roky môjho života?

Môžete spoločne sviečky na koláčiku sfúknuť ako symbol uplynutia, a nemožnosti zmeny uplynulých rokov nášho života. V tejto chvíli nech každý účastník nechá gratulačnú pohľadnicu k svojim narodeninám kolovať, aby mu ostatní účastníci mohli na ňu dopísať, akým spôsobom sa daná osoba zapísala do jeho života a za čo mu ďakuje. Vyzvi účastníkov, aby boli k sebe úprimní. Nech píšú len pravdivé veci a nevymýšľajú si. Spätná väzba môže byť pozitívneho i negatívneho charakteru. Keď účastníci skončia, vráti sa každému pohľadnica so svojím menom. Každý, kto chce, sa môže podeliť s ostatnými o to, čo bolo napísané na jeho pohľadnici. Potom polož nasledovné otázky:

- Som spokojný s tým, akú stopu som za roky môjho života zanechal?
- Je tam niečo, čo som nečakal?
- Chýba tam naopak niečo, čo som očakával?
- Na čom by som mal popracovať?

Teraz rozďaj účastníkom gratulačné pohľadnice k 70. narodeninám a motivuj ich, aby si konkrétne predstavili oslavu svojich 70. narodenín a päť kľúčových osôb, ktoré tam chcú mať. Tie osoby ešte nemusia existovať napr. manžel/manželka, deti, atď. Nech napíšu mená týchto osôb na pohľadnicu a napíšu poďakovanie, ktoré by chceli počuť vzhľadom na 70 rokov svojho života. Keď dopíšu, môžu sa pozdieľať o tom, čo by chceli počuť od týchto kľúčových osôb na svoju adresu. Potom sa ich pýtaj:

- Čo konkrétne môžem urobiť, aby sa tieto poďakovania stali realitou?
- Modlím sa za svojho budúceho partnera, deti, priateľov a ľudí, ktorých mi Pán pošle do cesty?
- V čom sa odlišuje tvoja pohľadnica, ktorú si dostal k súčasným narodeninám od tej, ktorú by si chcel dostať k sedemdesiatke?

3) **REAKTÍVNI/PROAKTÍVNI** – prečítajte si Ježišovo podobenstvo o talentoch (Mt 25, 14 – 30). Potom pokračuj:

Je pomerne bežné riadiť sa v súčasnosti heslom: „Nič neurobím, nič nepokazím“. Aj keď vieme, že na nejakú úlohu máme schopnosti, neprihlásime sa na ňu, lebo vraj je to trápne. „Nenosí sa“ byť iniciatívnym, ale pritom kritizujeme, aké sú veci zlé a mohli by byť lepšie. Ak sme ľahostajní, nemáme na to právo. Ak aj niečo robíme, častokrát len z povinnosti. Povinnosť je nižším stupňom lásky. To, čo je najvzácnejšie na mladom srdci je vášeň. Vášeň môže intenzívne upnúť naše srdce smerom k dobru. Ide o to, čo pre danú vec urobíme ešte navyše. Ježiš pokarhal toho sluhu, čo uložil talent, aby ho nestratil. Bol zviazaný strachom, nemal odvahu zveľadiť to, čo dostal.

Je dôležité nereagovať reaktívne na nejakú vzniknutú situáciu, ale myslieť a plánovať dopredu. Sluhu možno opantali práve negatívne emócie, ktoré mu bránili urobiť niečo viac ako zakopať poklad do zeme. Inými slovami – to, čo od nás žiada Svätý Otec je reagovať proaktívne. Reaktívnych ľudí ovládajú veľakrát emócie, okolnosti, či nálady. Proaktívni ľudia uplatňujú pri rozhodovaní svoju slobodu voľby založenú na svojich princípoch a hodnotách. Sloboda voľby týchto ľudí ďalej rastie, pretože múdro využívajú časový priestor medzi podnetom a odozvou.

- Spomeň si na situácie, kedy konáš reaktívne. Napr. stratíš trpezlivosť, reaguješ veľmi impulzívne. Aká odozva z tvojej strany by bola lepšia a efektívnejšia?
- Máš stanovené nejaké plány a ciele vo svojom živote alebo čakáš ako sa život vyvinie?
- Kde v твоjich plánoch má miesto Boh a večný život?
- Aké sú tvoje talenty? Ktoré z nich si už zakopal? Dosiahli už plnosť?
- Pre čo horí tvoje srdce?
- Ako si môžeš udržať vášeň, aby si sa nestal vlašným a neupadol do ľahostajnosti?

Následne rozďaj účastníkom vytlačenú modlitbu a spoločne sa ju pomodlite. Môžete si zapáliť i sviece a položiť do stredu gratulačné prania k vašim súčasným i 70. narodeninám.

Pre STOPY SDM pripravili: Ľubomír Švorca a Pavol Danko.

STOPYSDM

Modlitba

Milosrdný Ježiš,
ty nás voláš, aby sme s tebou kráčali počas celého nášho života.
Odpusť nám naše hriechy, slabosti a zlyhania počas predchádzajúcich rokov
nášho života, ktoré už nemôžeme ovplyvniť a nauč nás prijať našu minulosť.
Zdá sa nám, že nie sme na to dostatočne pripravení
a necítíme sa byť hodní kráčania s tebou.
Pozri na naše nohy. Sú bosé, nepripravené do boja.
Prosíme, daruj nám obuv pohotovosti pre evanjelium, aby sme sa nebáli
vykročiť tam, kam nás ty voláš... *(Teraz sa môžeme symbolicky znova obuť.)*

Prijmi toto gesto obutia sa ako symbol nášho odhodlania a aktivity.
Ako symbol toho, že chceme vykročiť z pohodlia našich gaučov
v ústrety našim bratom a sestrám v športových topánkach.
Nechceme byť „mŕtvymi“ už v mladom veku,
ale vášnivo túžime prinášať svetu život a svetlo, ktorým si ty.
Pane, prosíme, daj, aby sme zanechali svojím životom
odtlačok tvojej lásky v srdciach našich blízkych.

Duchu Svätý,
rozhojňuj a stále upevňuj oheň našej vášne a zanietenia pre dobro.
Nechceme vychladnúť a upadnúť do ľahostajnosti.
Otvor naše srdce ešte viac pre intimitu s Tebou,
aby sme vždy vedeli čo a ako máme konať...
Nauč nás konať proaktívne, aby sme ako tvoje deti reagovali na všetko,
čo nás stretne na ceste životom.
Ďakujeme ti, za všetky dary a talenty.
Nech dary, ktoré sme od teba dostali slúžia na to,
aby sme sa my sami stali darom pre druhých.
Nauč nás správne ich využívať a odožeň z nás strach,
aby sme ich nezakopali.

Panna Mária,
tebe zverujeme do ochrany náš život i život našich milovaných.
Aj tých, ktorých sme ešte nestretli...
Ochraňuj našich budúcich priateľov, partnerov, či našich potomkov.
Stoj pri všetkých mladých ľuďoch na svete,
ktorí bojujú so zlými vášňami, či žiadostami. AMEN!

Adorácia Odpustiť a nepripomínať

Pieseň (počas nej kňaz alebo diakon vyloží Oltárnu sviatosť)
Môj Ježiš, si spasou

Úvodný pozdrav

**K: Pochválená, pozdravená a zvelebená buď bez prestania,
E: Najsvätejšia Sviatosť Oltárna!**

Biblický úryvok (Jn 20, 19 – 23)

Zamyslenie

Pán Ježiš sa po svojom zmŕtvychvstaní zjavuje svojim učeníkom a jeho prvé slová sú: Pokoj Vám. Sú to len tri dni potom, ako ho, okrem najmladšieho Jána, zapreli a zbabelo opustili. No od Ježiša nepočujú žiadne otázky ani výčitky, žiadne pripomínanie ich úteku. Ba naopak, prináša im svoj pokoj, dokonca im odovzdáva dar Ducha Svätého, ktorého ovocím je pokoj a skrze ktorého dostávajú moc odpúšťať. Kristovo Veľkonočné tajomstvo spásy nám prináša zmierenie s Otcom, uistenie o jeho láske a milosrdenstve a odpustenie hriechov. Ježiš odpúšťa bez výčítiek, pripomienok a bez výhrad. Cirkev memoriál - pamiatku na toto Veľkonočné tajomstvo nielen odovzdáva, ale ho aj liturgickým slávením znova sprítomňuje a nás robí účastnými a adresátmi Ježišovho odpustenia a jeho lásky. A tak keďže sami sme zahrňaní milosrdenstvom, aj my sami sa chceme stať jeho šíriteľmi, čo sa prejaví v našej túžbe šíriť pokoj, lásku a odpustenie.

V našej pamäti nechceme nosiť, a stále sa snažiť o uchovávanie urážok, krívd a ublížení, aby sme ich v správnom čase mohli vytriahnuť a použiť ako nástroj proti človeku, ktorému máme v sile Ducha Svätého odpustiť a podať ruku. Svätý Otec František, po svojom prilete do Poľska na Svetové dni mládeže, sa prihovril prezidentovi republiky, ako i celému poľskému národu, a vyzdvihol jeho cit a zmysel pre národnú pamäť, ktorá sa snaží prekonať historické krivdy a konflikty, ba dokonca konkrétnymi prejavmi napomáha zblíženiu ľudí a národov, pričom uviedol napríklad iniciatívy poľských a nemeckých biskupov pre zblíženie sa národov, ktoré boli poznačené hrôzou druhej svetovej vojny či deklaráciu Katolíckej cirkvi v Poľsku s Moskovským patriarchátom. Počujme samotné slová Svätého Otca: „Pre poľský ľud je význačná pamäť. Vždy som obdivoval živý zmysel pre dejiny, aký mal pápež Ján Pavol II. Keď rozprával o národoch, vždy vychádzal z ich dejín, aby v nich vyzdvihol poklady humánosti a duchovnosti. Vedomie identity, slobodnej od komplexov nadradenosti, je neodmysliteľne potrebné pre organizovanie národného spoločenstva na základe jeho ľudského, sociálneho, politického, ekonomického a náboženského dedičstva, na inšpirovanie spoločnosti a kultúry, zachovávajúc ich vernosť tradíciám a súčasne otvorenosť obnove a budúcnosti.

Ďalej Svätý Otec poukázal na to, že „dobrá pamäť“ sa usiluje o prekonanie rozdelení a zla, pretože: „V každodennom živote každého jednotlivca i každej spoločnosti sú však dva typy pamäte: dobrá a zlá, pozitívna a negatívna. Dobrá pamäť je tá, ktorú nám Biblia ponúka v Máriinom speve Magnifikat, ktorým chváli Pána a jeho spásne dielo.“ Nech sú nám tieto slová najvyššieho veľkňaza Cirkvi inšpiráciou, ako sa otvoriť pre Kristovo veľkonočné tajomstvo lásky a odpustenia. Sú to hodnoty, ktoré nás spájajú a vedú aj k nášmu večnému osláveniu so Vzkrieseným Kristom.

Chvil'a ticha a po nej pieseň

Žalm 103 R.: Dobroreč, duša moja, Pánovi.

Dobroreč, duša moja, Pánovi*
a celé moje vnútro jeho menu svätému.
Dobroreč, duša moja, Pánovi*
a nezabúdaj na jeho dobrodenia. **R.:**

Veď on ti odpúšťa všetky neprávosti,*
on lieči všetky tvoje neduhy;
on vykupuje tvoj život zo záhuby,*
on ťa venčí milosrdenstvom a milosťou;
on naplňuje dobrodeniami tvoje roky,*
preto sa ti mladosť obnovuje ako orlovi. **R.:**

Pán koná spravodlivo*
a prisudzuje právo všetkým utláčaným.
Mojžišovi zjavil svoje cesty*
A synom Izraela svoje skutky.
Milostivý a milosrdný je Pán,*
zhovievavý a dobrotivý nesmierne. **R.:**

Nevyčíta nám ustavične naše chyby,*
ani sa nehnevá naveky.
Nezaobchodí s nami podľa našich hriechov,*
ani nám neodpláca podľa našich neprávostí. **R.:**

Lebo ako vysoko je nebo od zeme,*
také veľké je jeho zľutovanie voči tým, čo sa ho boja.
Ako je vzdialený východ od západu,*
tak vzdiaľuje od nás našu nepravosť.
Ako sa otec zmilúva nad deťmi,*
tak sa Pán zmilúva nad tými, čo sa ho boja. **R.:**

Veď on dobre vie, z čoho sme stvorení;*
pamätá, že sme iba prach.
Ako tráva sú dni človeka,*
odkvitá sťa poľný kvet.
Ledva ho vietor oveje, už ho niet,*
Nezostane po ňom ani stopa. **R.:**

No milosrdenstvo Pánovo je od večnosti až na večnosť†
voči tým, čo sa ho boja*
a jeho spravodlivosť chráni ich detné deti,
tie, čo zachovávajú jeho zmluvu,*
čo pamätajú na jeho prikázania a plnia ich. **R.:**
Pán si pripravil trón v nebesiach;*
kraľuje a panuje nad všetkými.
Dobrorečte Pánovi, všetci jeho anjeli,†
udatní hrdinovia, čo počúvate na jeho slová*
a plníte jeho príkazy. **R.:**

Dobrorečte Pánovi, všetky jeho zástupy,*
jeho služobníci, čo jeho vôľu plníte.
Dobrorečte Pánovi, všetky jeho diela,†
všade, kde on panuje.*
Dobroreč, duša moja, Pánovi. **R.:**

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému.

Ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen

Prosby

- **K:** Pane Ježišu, milosrdná tvár Otca, ty si Cirkvi po svojom zmŕtvychvstaní, ako veľkonočný dar, odovzdal zmierenie a odpustenie hriechov, daj nech sa hriešnici vrátia do tvojho milosrdného náručia. **E: Prosíme Ťa, vyslyš nás.**
- **K:** Pane Ježišu, z tvojho prebodnutého boku vyšla krv a voda, z neho pramena aj sviatosti Cirkvi, daj nám milosť, aby sme sa na sv. spoveď vždy dôkladne pripravili a videli v nej stretnutie sa s tvojou odpúšťajúcou láskou.
E: Prosíme Ťa, vyslyš nás.
- **K:** Pane Ježišu, knieža pokoja, urob z nás tvorcov svojho pokoja, aby sme aj my, vydávali svedectvo o tvojej láske a odpustení. **E: Prosíme Ťa, vyslyš nás.**
- **K:** Pane Ježišu, na kríži si nám vyprosival odpustenie, daj nech aj my odpúšťame tým, ktorí nám ubližujú a nepripomíname im po odpustení spôsobené krivdy. **E: Pane, vyslyš nás.**
- **K:** Pane Ježišu, naša cesta k otcovi, stoj pri umierajúcich, dopraj im milosť pomoci skrze sväté sviatosti a sám ich voveď do Otcovho domu. **E: Pane, vyslyš nás.**

Modlitba na úmysel Svätého Otca

Eucharistická pieseň (Ctíme túto Sviatosť slávnou...)

Modlitba pred požehnaním

Pane Ježišu, vo Vznešenej Oltárnej Sviatosti zanechal si nám živú pamiatku svojho Veľkonočného tajomstva spásy, odpustenia a lásky, prosíme Ťa, nech nás tvoje milosrdenstvo pramieniace z tvojho prebodnutého srdca tak premieňa, žeby sme sa stali tvorcami pokoja a odpustenia, a tak šírili tvoje Kráľovstvo na zemi a raz mali účasť na ňom vo večnosti. Ty žiješ a kraluješ na veky vekov. **E: Amen.**

Pre STOPY SDM pripravil: Mons. Viliam Judák, nitriansky diecézny biskup.